

ردیف الف - باب دوازدهم: امتحان

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

از آثار حضرت عبدالبهاء - مائده آسمانی، جلد ۵، صفحه ۳۶ - ۳۸

ردیف الف - باب دوازدهم: امتحان

در لوح آقا سید کریم سدهی از قلم مبارک میثاق نازل قوله الاحلی:

"آرزوی نفوس در صورتی حصول یابد که امتحان بمیان آید و ثبوت و رسوخ نمایند و محفوظ و مصون مانند پس خداوند آفرینش حق آزمایش دارد و بس و آنه هو القوی القدیر" انتهى

و در لوح ابن ابهر نازل قوله الاحلی:

"از امتحانات هیچوقت محزون مگردید زیرا امتحان و افتتان حصاد اشرار و سبب ظهور کمالات ابرار است لهذا باید بسیار ممنون و خوشنود بود چه که مقصد از ظهور نور مبین تربیت نفوس مبارکه است و این جز بامتحانات الهیه ممکن نه اگر امتحانات الهیه نبود ابدأ نفوس تربیت نمیشدند بلکه جمیع مستغرق بحر هوی و هوس میماندند چون شدائد امتحان بمیان آید نفوس منقطع گردند و منجذب بحق و متوجه الی الله و متخلق باوصاف رحمانی و مستمد از فیوضات آسمانی شوند" انتهى

و در لوح عشق آباد آقا حسینعلی میفرمایند:

"بر خوان رنگین و شهد و انگبین و باده خالار و جام سرشار هر کس بنده پروردگار است عبودیت حق در زیر اغلال و زنجیر و تیر و شمشیر ثابت و محقق میشود" انتهى

و نیز حضرت عبدالبهاء در لوحی میفرمایند قوله تعالی:

"الطاف جمال غیب من دون شبهه و ریب شامل دوستانست ولی آزمایش و امتحان نیز شدید است قسم بالطاف رحمن رحیم که استخوان عبدالبهاء از خوف امتحانات جمال ابهی میگدازد و روح و قلب و جاننش مضطرب ولی امید از عنایت آن محبوب مجید است که این عبد و دوستان را ناامید نفرماید و نجات بخشد" انتهى.

و در سفرنامه جلد اول مسطور است فرمودند:

ORIGINAL

"شکر نعماء الهیّه هنگام سختی و زحمت لازم زیرا در بحبوحه نعمت هر نفسی میتواند شاکر باشد حکایتی است که سلطان محمود خریزه‌ای را برید و بایاز داد ایاز میخورد و اظهار شکر و سرور مینمود آخر چون سلطان خود قدری از آن خریزه چشید دید بسیار تلخ است از ایاز پرسید که خریزه باین تلخی را چگونه خوردی و ملال نیاوردی جواب گفت که من از دست سلطان نعمتهای گوناگون بسیار لذید و شیرین خورده بودم لهذا سزاوار ندانستم که یکمرتبه تلخی بینم و اظهار ملال کنم پس انسانی که غرق نعماء الهی است اگر وقتی جزئی زحمتی بیند نباید متأثر شود و مواهب الهیّه را فراموش کند" اتمی